

Drodzy Przyjaciele szkoły im. Jana Pawła II w Welou, w Togo.

Pozdrawiam wszystkich z misji w Awandjelo gdzie powróciłem dwa tygodnie temu po wakacyjnym urlopie w Polsce. W Togo rok szkolny rozpoczął się w połowie września. Wszystkie zajęcia na misji również rozpoczęły się pełną parą. Ponieważ nie mogę być obecny na naszym wspólnym zjeździe na Jasnej Górze łączę się z Wami całym sercem i myślami.

Jesteśmy już przyjaciółmi od 8 lat, a owoce tej misyjnej przyjaźni są wciąż obfite. Wspólnie zaczynaliśmy budowę szkoły im. Św. Jana Pawła II, wspólnie ją wyposażyliśmy w potrzebne materiały edukacyjne. A co dużo ważniejsze, wspólnie zaopiekowaliśmy się uczęszczającymi do niej uczniami. W Rodzinie Szkół Jana Pawła II jesteśmy braćmi i siostrami. I to właśnie dzięki Wam, starszemu rodzeństwu, podjęliśmy w szkole w Togo dożywianie uczniów, dla których szkolny posiłek był często jedynym w ciągu dnia. Wartość tego przedsięwzięcia jest niewymierna, a bynajmniej trudna do opisanie. Bo jak literą wyrazić radość i uśmiech dziecka. To po prostu trzeba zobaczyć i odczuć w sercu. Dlatego wysyłam Wam regularnie na zdjęciach porcję uśmiechów waszych młodszych braci i siostr z Togo. Niech będą dla Was świadectwem.

Moi drodzy, zadbaliśmy już o wiele i cieszy mnie fakt, że pragniemy wciąż rozszerzać nasze wsparcie dla dzieci w Togo. W tym roku oprócz kontynuacji dożywiania wszystkich uczniów podjęliście się kolejnego wyzwania, pomocy w dalszym kształceniu najlepszych wychowanków szkoły Jana Pawła II w Welou. Dzięki wam najzdolniejsze dzieci rozpoczęły rok szkolny w katolickim gimnazjum o podwyższonym poziomie nauczania.

To wszystko dzięki Wam drodzy rodzice, nauczyciele i dzieci ze szkół im. Jana Pawła II oraz opiece naszego wspólnego patrona i misjonarza.

Tegorocznemu zjazdowi przyświeca przesłanie papieża Franciszka na nadzwyczajny miesiąc misyjny, który przypomina nam o naszym misyjnym obowiązku dzielenia się wiarą przez słowo i gest. Jako, że jesteśmy ochrzczeni jesteśmy również posłani aby głosić i rozwijać w nas umiłowanie misji będącej „umiłowaniem Jezusa, ale jednocześnie miłością do jego ludu”.

Tę przemianę rozpoczęliśmy już w nas kilka lat temu, kierując się wezwaniem misyjnym Św. Jana Pawła II. Dzięki naszemu wspólnemu dziełu w Togo otwieramy się na powszechną misję Kościoła i radosną nowość ewangelii. Nie gaśmy w nas tego misyjnego ducha. Rozpalajmy go wciąż na nowo. Proszę was wszystkich o wyjątkową pamięć i modlitwę w intencji misji, misjonarzy i ich podopiecznych, podczas całego miesiąca misyjnego.

Trwając z wami we wspólnej modlitwie i misyjnym zaangażowaniu

Ks. Łukasz Kobiela SMA – misjonarz w Togo